

Dosarul nr. 2ra-1918/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. L. Hlevițaia)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

## DECIZIE

20 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Svetlana Filincova  
Galina Stratulat  
Victor Burduh  
Nicolae Craiu

examinând în ședință publică recursul declarat de către Liliana Donțu, reprezentată de avocatul Gheorghe Scrifos

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vitali Calestru împotriva lui Victor Volcinschi și Liliane Donțu cu privire la încasarea sumei și

la cererea reconvențională a Liliane Donțu împotriva lui Victor Volcinschi și Vitali Calestru cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut, a acordului de modificare a contractului de împrumut și a actului de predare-primire a mijloacelor bănești și încasarea cheltuielilor de judecată.

împotriva deciziei din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Vitali Calestru, casată hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre

constată:

La 25 iulie 2014, Vitali Calestru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Volcinschi și Liliane Donțu cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin contractul de împrumut din 3 august 2004 a transmis lui Victor Volcinschi suma în mărime de 900 000 de lei pentru achitarea plăților la procurarea apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX în temeiul contractului de investiție nr. I/K-1.07 din 1 august 2004, încheiat între Victor Volcinschi și SRL „Iralina” ce avea drept obiect transmiterea în proprietatea lui Victor Volcinschi apartamentul sus indicat după construcția acestuia.

Faptul că banii împrumutați au fost folosiți pentru achitarea apartamentului se confirmă și prin chitanțele de încasare a mijloacelor bănești în numerar de la pârâțul Victor Volcinschi în contul SRL „Iralina”.

Banii în sumă totală de 900 000 de lei au fost transmiși în rate în perioada 3 august 2004 - 27 iunie 2005, fapt ce este stabilit prin actul de predare-primire a mijloacelor bănești, care constituie parte integrantă al contractului de împrumut din 3 august 2004.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, la data de 9 februarie 2007 apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX , pentru procurarea căruia el a acordat împrumutul, a fost înregistrat cu drept de proprietate comună în devălmășie după ambii soți Victor Volcinschi și Liliana Donțu, în temeiul contractului de investiție nr. I/K-1.07 din 1 august 2004, încheiat între Victor Volcinschi și SRL „Iralina” și în temeiul actului de transmitere-primire din 6 februarie 2007.

Ulterior, până la data de 1 august 2011 pârâțul Victor Volcinschi i-a restituit o parte din datorie în sumă de 300 000 lei, însă restul datoriei nu a fost achitată la data scadenței obligației.

La multiplele adresări privind achitarea datoriei s-a răspuns că nu au surse financiare pentru achitare. A mai menționat că nu există nici posibilitatea practică de vânzare a apartamentului în vederea achitării datoriei, deoarece pe apartamentul în cauză sunt înregistrate interdicții, motiv pentru care a fost cerut un termen suplimentar pentru ridicarea de pe apartament a interdicțiilor în vederea vânzării lui și achitării datoriei restante.

În legătură cu faptul că datoria nu era restituită în mod continuu, în luna august 2013 a intenționat să înainteze o cerere de chemare în judecată în vederea restituirii datoriei, însă pârâțul Victor Volcinschi a comunicat că există deja un potențial cumpărător la apartament și că împreună cu Liliana Donțu au încheiat la 25 aprilie 2013 un antecontract în vederea vânzării apartamentului la prețul de 120 000 de euro.

În aceste condiții, este necesar de mai așteptat puțin timp până la ridicarea interdicțiilor de pe apartament și vânzarea acestuia, după care va fi restituită și datoria apărută în baza contractului de împrumut din 3 august 2004.

A relatat că în luna aprilie 2014 a aflat că apartamentul în cauză a fost deja vândut de pârâți la data de 13 martie 2014, dar datoria restantă așa și nu a mai fost achitată.

A relevat că prin contractul de împrumut din 3 august 2004 a fost instituit un raport obligațional de împrumut a sumei de 900 000 de lei pentru procurarea apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX cu scadența obligației până la data de 1 septembrie 2011.

Această obligație a fost executată doar parțial, în sumă de 300 000 de lei, motiv pentru care el este îndreptățit să ceară prin intermediul instanței de judecată executarea obligației neexecutate în mărime de 600 000 de lei.

Totodată, deși prin contractual de împrumut această obligație a fost asumată doar de Victor Volcinschi, banii au fost luați în interesul familiei sale, sporind astfel

bunurile ambilor soți, fapt confirmat prin datele din Registrul bunurilor imobile, care confirmă că la data de 9 februarie 2007 apartamentul nr. X din str. XXXXX. mun. XXXXX a fost înregistrat după ambii soți Victor Volcinski și Liliana Donțu.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 871 alin. (1) Cod civil, art. 24 alin. (2) Codul familiei, art. 166, 167, 243 CPC.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, a solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la Victor Volcinski și Liliana Donțu suma de 600000 de lei cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 21 februarie 2018, Liliana Donțu, prin intermediul avocatului Gheorghe Scifos, a depus cerere reconvențională împotriva lui Victor Volcinski și Vitalie Calestru cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că la data de 26 octombrie 1996, între ea și Victor Volcinski a fost înregistrată căsătoria la Primăria or. Cricova mun. Chișinău.

Din căsătoria comună au un copil XXXXX XXXXX, născut la XXXXX.

În timpul căsătoriei au fost dobândite bunuri imobile și anume, apartament cu 4 odăi cu suprafața de totală de 182,9 m.p. amplasat în mun. XXXXX str. XXXXX cu nr. cadastral XXXXX și două parcări situate în subsolul aceleiași clădiri.

A menționat că împreună cu soțul au devenit proprietari ai bunurilor imobile menționate în urma încheierii contractului de investiții și a actului de predare-primire încheiat cu SRL „Iralina”.

În perioada anilor 2007-2010 relațiile între soți s-au înrăutățit, iar la data de 3 mai 2010, la inițiativa lui Victor Volcinski a fost semnat contractul de partajare a averii comune în fața notarului Elena Constantinescu, prin care lui Victor Volcinski i-au fost atribuite în proprietate: 100 % din capitalul statutar al SRL „Tir-Service & CO”; 100 % din capitalul statutar al SRL „Iașaș-Amrita”; 100 % „Mochiru”, care la acel moment era inclusă în lipsa agenților economici – contribuabili mari conform ordinului IFSP nr. 545 din 29 decembrie 2008; automobil de model Mercedes GL 320; motocicletă Yamaha ZYF R6. Iar, dânsa, în baza contractului de partajare a averii a primit: 10,70% din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, ce constituie parcare aflată în subsolul casei de locuit ce se află pe str. XXXXX mun. XXXXX ; 4,99 % din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, ce constituie o altă parcare aflată în subsolul casei de locuit ce se află pe str. XXXXX mun. XXXXX ; 100% din capitalul statutar al SRL „Proprius Grup”; automobilul de model Toyota Rav-4.

A evidențiat că, la momentul încheierii contractului de partajare a averii din 3 mai 2010 nu a fost partajat apartamentul nr. X format din 4 odăi cu suprafața totală de 182, 9 m.p. situat în mun. XXXXX str. XXXXX din motiv că la acel moment bunul era ipotecat în favoarea BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 23 iunie 2010, la inițiativa ei a fost desfăcută căsătoria înregistrată la 26 octombrie 1996 fiind stabilit totodată și domiciliul copilului minor cu mama.

Din cauza comportamentului agresiv al lui Victor Volcinski, din luna martie 2011 a părăsit apartamentul nr. X situat în mun. XXXXX str. XXXXX .

Sub presiune psihologică a semnat și antecontractul de vânzare-cumpărare a apartamentului menționat, cumpărătorul promitent fiind Eugeniu Cepraga – partenerul de afaceri a fostului soț, Victor Volcinski.

Astfel, a fost înșelată că dacă nu va semna antecontractul de vânzare-cumpărare a apartamentului, există posibilitatea că instanța de judecată va admite acțiunea băncii cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă.

În cele din urmă, acțiunea băncii a fost respinsă.

A menționat că la 31 octombrie 2013, Eugeniu Cepraga a înaintat o acțiune în judecată împotriva lui Victor Volcinski și altora cu privire la declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului, printre care și bunurile ce-i aparțin cu drept de proprietate și anume, parcările situate în subsolul imobilului din str. XXXXX , unde se află de fapt și apartamentul nr. X, în privința căruia, la acel moment, a fost semnat antecontractul de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2013.

În calitate de circumstanțe de fapt care ar duce la admiterea acțiunii și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile nominalizate, s-a invocat o declarație de arvună din 10 ianuarie 2010, semnată între Eugeniu Cepraga și Victor Volcinski, în baza prevederilor art. 213 alin. (2) Cod civil, care ar permite recunoașterea dreptului de proprietate asupra parcărilor.

A indicat că eventuala declarație de arvună nu a fost semnată de către ea și despre acțiunea în instanță, inclusiv existența eventualei declarații de arvună, a aflat doar după semnarea antecontractului de vânzare-cumpărare al apartamentului din 25 aprilie 2013.

Prin hotărârea din 2 februarie 2016 a fost respinsă acțiunea înaintată de către Eugen Cepraga, constatându-se că ea de fapt nu a cunoscut despre declarația de arvună semnată precum a declarat Victor Volcinski în fața instanței cu scopul recunoașterii dreptului de proprietate asupra parcărilor; nu sunt aplicabile speței prevederile art. 213 alin. (2) Cod civil, la caz fiind încheiată eventual o declarație de arvună neexecutarea căreia generează efectele expres stabilite de lege și nu recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

Mai mult, o circumstanță care demonstrează intenția de rea-credință a lui Victor Volcinski, susținută de către Eugeniu Cepraga este faptul că până la momentul actual, cu toate că acțiunea a fost respinsă și hotărârea a devenit irevocabilă, Eugeniu Cepraga nu a solicitat încasarea dublei arvine din contul lui Victor Volcinski.

A mai susținut că prin acțiunea înaintată de către Vitali Calestru, se urmărește din partea fostului soț dobândirea dreptului de proprietate asupra bunurilor sale, având în vedere recunoașterea acțiunii inițiale de către Victor Volcinski, refuzul lui Vitali Calestru de a se prezenta în instanță, depunerea spre executare a titlului executoriu cu privire la aplicarea sechestrului asupra parcărilor în temeiul măsurii de asigurare solicitate pe acțiunea depusă de Eugeniu Cepraga, a titlului de executare privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Volcinski împotriva sa, la același executor judecătoresc, precum și aplicarea sechestrului asupra parcărilor în prezenta cauză.

A concretizat că contractul de împrumut din 3 august 2004, încheiat între Victor Volcinski și Vitali Calestru este fictiv.

A susținut că, conform contractului pct. 1.1 Vitali Calestru se obligă să transmită cu titlu de împrumut suma de 900 000 de lei cu destinația pentru achitarea ratelor la procurarea apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX și pct. 3.2 din contract, prin care Victor Volcinski se obligă să prezinte în termen de 5 zile după fiecare sumă primită de la Vitali Calestru chitanța în original ce confirmă folosirea banilor împrumutați pentru achitarea apartamentului în cauză.

A relatat că numărul și adresa apartamentului nu puteau fi cunoscute la momentul încheierii contractului de împrumut din 3 august 2004 din considerentele că adresa Kiev 3/3 a fost atribuită cauzei abia la data de 26 noiembrie 2004 de către Direcția generală arhitectură și urbanism.

Mai mult, cele indicate se confirmă inclusiv și prin autorizația de construcție din 11 noiembrie 2004 și actul de transmitere în natură a terenului cu nr. XXXXX din care este clar faptul că terenul indicat nu dispunea de o adresă poștală până la acel moment.

Conform capitolul VI din contractul de împrumut din 3 august 2004, Vitalie Calestru este identificat inclusiv prin adresa str. XXXXX ap. X mun. XXXXX, iar conform informației oferite de ÎS CRIS Registru Vitali Calestru nu era înregistrat la domiciliu/reședință pe teritoriul XXXXX XXXXX la 3 august 2004.

Faptul că împrumutul este unul fictiv se probează inclusiv din analiza chitanțelor în coraport cu actul de primire-predare a mijloacelor bănești și anume, conform chitanței din 30 noiembrie 2004 SRL „Iralina” a primit suma de 6060 de euro pe când eventual a împrumutat Victor Volcinski de la Vitali Calestru în aceeași zi suma de 100 000 de lei, conform chitanței din 6 iunie 2005 SRL „Iralina” a primit suma de 450 de euro și 2600 dolari SUA pe când eventual a împrumutat Victor Volcinski de la Vitali Calestru în aceeași zi suma de 30 000 de lei, conform chitanței din 8 iunie 2005 SRL „Iralina” a primit suma de 2000 de euro pe când eventual a împrumutat Victor Volcinski de la Vitali Calestru în aceeași zi suma de 30 000 de lei, conform chitanței din 15 iunie 2005 SRL „Iralina” a primit suma de 1000 de euro pe când eventual a împrumutat Victor Volcinski de la Vitali Calestru în aceeași zi suma de 14 000 de lei.

Astfel, a considerat că este lipsit de orice logică economică primirea banilor în lei și în aceeași zi convertirea acestora în valută străină cu transmiterea acestora către SRL „Iralina”.

A mai menționat că la data de 1 august 2004 între SRL „Iralina” și Victor Volcinski a fost încheiat contractul de investiții nr. I/K-1.07 prin care executorul SRL „Iralina” s-a obligat să construiască din contul investițiilor beneficiarului Victor Volcinski un apartament cu 4 odăi cu suprafața totală, inclusiv logiile și mansardele de 178, 8 m.p. situat în blocul locativ din str. XXXXX.

A evidențiat că în contract era indicat numai strada nu și numărul imobilului.

Ulterior, după atribuirea adresei str. XXXXX de către Direcția generală arhitectură și urbanism în aceeași dată, la 14 iulie 2005, a fost încheiat suplimentul nr. 3, prin care deja investitorul BC „Eximbank Gruppo Veneto Banka” SA s-a

obligat să acorde mijloace bănești și să încheie un contract de credit cu beneficiarul Victor Volcinski pentru achitarea sumelor în folosul executorului SRL „Iralina”.

În așa mod, Victor Volcinski a primit un credit de la BC „Eximbank Gruppo Veneto Banka” în sumă de 650 000 de lei care la data de 19 iulie 2005 a fost virat de pe contul personal al lui Victor Volcinski SRL „Iralina”.

La momentul finisării construcției de către SRL „Iralina” și transmiterea în proprietate către beneficiar în luna februarie 2007, s-a depistat că construcția faptică a apartamentului a fost cu aproximativ 4 m.p. mai mult și Oficiul Cadastral Teritorial nu putea efectua înregistrarea dreptului de proprietate fără identificarea bunului imobil - la caz apartamentul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX.

Astfel, în luna februarie 2007 s-a decis de comun acord, între beneficiar și executor, înlocuirea fizică a contractului de investiții I/K-1.07 din 1 august 2004 cu un alt contract din acea dată prin care să fie identificat apartamentul nr. X din str. XXXXX, locul de parcare și m.p. obținuți după construcția faptică și anume pentru a facilita înregistrarea dreptului de proprietate a beneficiarului în Registrul de stat al bunurilor imobile.

Aceste circumstanțe se probează inclusiv prin faptul că SRL „Iralina” până în data de 25 februarie 2005 a dispus de un cod fiscal de nouă cifre și din data de 25 februarie 2005 acesteia i-a fost atribuit un cod fiscal cu treisprezece cifre.

Conform informațiilor prezentate de Camera înregistrării de Stat în perioada anului 2004 administrator al SRL „Iralina” a fost Veaceslav Pavel, fiind înlocuit cu Vladimir Reifman abia la data de 25 februarie 2005.

Mai mult, Victor Volcinski și Vitali Calestru sunt vorbitori de limbă rusă, iar în astfel de circumstanță contractele de împrumut, acordul, actul de primire-predare au fost perfectate de către juriști/avocați care cunosc faptul că un contract, după semnarea acestuia, nu se poate expune în redacție nouă și acesta se modifică prin acord adițional.

Astfel, a considerat că este probat faptul intenției, deghizate prin contracte de împrumut a lui Victor Volcinski și Vitali Calestru de a o deposeda de bunuri, iar în așa mod aceste acte sunt lovite de nulitate absolută ca fiind fictive.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 195, 216 alin. (1), 221 alin. (1) Cod civil, 172, 173 alin. (1) lit. b) CPC.

Prin cererea de concretizare a solicitat admiterea cererii reconvenționale, respingerea cererii inițiale, declararea nulității contractului de împrumut din 3 august 2004 a acordului din 9 februarie 2007 de modificare a contractului de împrumut din 3 august 2004 și a actului de predare-primire a mijloacelor bănești în baza contractului de împrumut din 3 august 2004 încheiate între Victor Volcinski și Vitali Calestru și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea inițială ca fiind neîntemeiată.

A fost admisă acțiunea reconvențională, fiind constatată nulitatea absolută a contractului de împrumut din 3 august 2004, a acordului din 9 februarie 2007 de modificare a contractului de împrumut din 3 august 2004 și a actului de predare-primire a mijloacelor bănești în baza contractului de împrumut din 3 august 2004.

A fost încasată în mod solidar de la Victor Volcinschi și Vitali Calestru în beneficiul Lilianeii Donțu suma de 18 000 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Vitali Calestru, casată hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătoreii Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă integral acțiunea depusă de Vitali Calestru împotriva lui Victor Volcinschi și Lilianeii Donțu cu privire la încasarea sumei.

A fost încasată de la Victor Volcinschi și Liliana Donțu în mod solidar în beneficiul lui Vitali Calestru suma datoriei în baza contractului de împrumut din 3 august 2004 în mărime de 600 000 de lei.

A fost încasată de la Victor Volcinschi și Lilianeii Donțu în mod solidar în beneficiul lui Vitali Calestru cheltuielile de judecată suportate la examinarea cauzei în instanța de fond în mărime de 18 000 de lei și în instanța de apel în mărime de 13500 de lei.

A fost respinsă acțiunea reconvențională ca fiind neîntemeiată.

La 9 august 2019, Liliana Donțu, reprezentată de avocatul Gheorghe Scifos a declarat recurs împotriva deciziei din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel.

A specificat că în cererea reconvențională a atras atenția instanțelor de judecată că din conținutul normelor juridice ce se referă la nulitatea actelor juridice fictive se distinge că actele fictive au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, care are ca scop înșelarea terților.

Astfel, la caz, prin intermediul actelor juridice fictive se urmărește de către fostul soț Victor Volcinschi dobândirea parcărilor auto care i-au revenit în urma partajării averii comune.

A relatat că Vitali Calestru niciodată nu a dispus de venituri reale care ar permite acordarea cu împrumut a sumei de 900 000 de lei lui Victor Volcinschi, având în vedere că conform informației furnizate de Serviciul Fiscal de Stat în perioada 1998-2005 de către Vitali Calestru a fost declarat doar un venit de 256 de lei în anul 1998.

A mai indicat că de fapt, apartamentul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX a fost procurat din surse primite în calitate de credit bancar de la BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA în valoare de 650 000 de lei, salarii și surse provenite din activitatea economică efectuată prin intermediul SRL „Mochiru” și SRL „Iașas-Amrita” - companii cu rulaje în perioada de referință de peste 19 milioane de lei. Mai mult, sumele de bani extrase de pe conturile companii SRL „Iașas-Amrita” coincide cu data achitării ratelor conform contractului de investiții.

A precizat că Victor Volcinschi pe tot parcursul vieții a condus afaceri profitabile cum ar fi SRL „Mochiru” care a fost inclusă în lista celor mai mari contribuabil din anul 2008 și dovadă servind inclusiv contractul de partaja averii care atestă existența a încă 3 afaceri distincte.

Totodată, a invocat că dat fiind faptul că admiterea cererii reconvenționale exclude admiterea cererii inițiale, Curtea de Apel urma să verifice argumentele invocate de nulitate, să aprecieze probele corespunzător în acest sens, să indice în decizia sa care sunt motivele neadmiterii probelor invocate și în dependență de soluția pronunțată pe cererea reconvențională să admită și/sau să respingă cererea inițială de chemare în judecată, or ea nu a negat că banii realizați din comercializarea apartamentului au fost împărțiți în cote egale, ba chiar a confirmat acest fapt prin cererea reconvențională, pledoarii și ulterior în fața instanței de apel prin referință.

La fel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 123 alin. (3) CPC, articol care se referă la o eventuală sentință pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, iar o sentință la materiale cauzei lipsește.

A considerat că instanța de apel, greșit a aplicat prevederile art. 123 alin. (3) CPC, apreciind greșit de fapt încheierea nr. 10-484/18 din 14 decembrie 2018 ca fiind o sentință, or art. 6 punctele 12 și 42 din CPP definește clar noțiunea de încheiere ca fiind hotărâre adoptată de către instanța de judecată până la darea sentinței sau deciziei, și noțiunea de sentință ca fiind hotărâre prin care cauza penală se soluționează în fond de instanța de judecată.

Mai mult ca atât, din examinarea detaliată a încheierii nr. 10-484/18 din 14 decembrie 2018 se deduce că procesul penal a fost încetat din motivul că s-a constatat ca fiind imposibil de stabilit faptul că contractele prezentate de către Vitali Calestru sunt false, or conform expertizei judiciare nr. 578, 579 595-609 din 22 septembrie 2017 s-a constatat că este imposibil de stabilit data întocmirii acestor contracte/acte din cauza lipsei/neprecizării materialelor de referință și totodată din motivul că contractul nu a fost declarat nul.

O astfel de abordare, bazată pe interpretarea eronată a normelor de drept material și aplicarea necorespunzătoare a normelor de drept procedural este contrară unui proces echitabil în cadrul unui dosar civil, or momentul adresării/înaintării cererii reconvenționale ține de metodele de apărare adoptate de parte și schimbarea metodei de apărare a fost dictată anume de imposibilitatea demonstrării datei întocmirii actelor juridice prin intermediul expertizei grafoscopice. Explicit în condițiile în care expertiza grafoscopică stabilea o altă dată decât cea indicată în contracte și actele aferente, permitea eventual organului de urmărire penală expedierea dosarului în instanța judecătorească pentru examinare în fond și cu siguranță permitea instanței de judecată în ordine civilă având la bază o sentință și/sau din oficiu să constate nulitatea actului juridic din perspectiva că contravine ordinii publice și bunelor moravuri sau din perspectiva prevederilor art. 207 Cod civil să nu recunoască efectele acestora.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expeditată în adresa părților la 12 iunie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 123 vol. III), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.



Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 august 2019 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, audiind recurenta Liliana Donțu, reprezentantul recurenteii - avocatul Gheorghe Scrifos, reprezentantul intimatului Vitali Calestru – avocatul Dumitru Barbăscumpă, intimatul Victor Volcinschi și reprezentantul intimatului Victor Volcinschi - avocatul Ilie Mocanu, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, Vitali Calestru înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Victor Volcinschi și Lilianeii Donțu, cu ulterioarele concretizări, a solicitat încasarea în mod solidar de la Victor Volcinschi și Liliana Donțu suma de 600000 de lei cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

La rândul său, Liliana Donțu înaintând acțiune reconvențională împotriva lui Victor Volcinschi și Vitaliei Calestru, cu ulterioarele concretizări, a solicitat declararea nulității contractului de împrumut din 3 august 2004, a acordului din 9 februarie 2007 de modificare a contractului de împrumut din 3 august 2004 și a actului de predare-primire a mijloacelor bănești în baza contractului de împrumut din 3 august 2004 încheiate între Victor Volcinschi și Vitali Calestru și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a respins acțiunea inițială a lui Vitali Calestru ca fiind neîntemeiată. A admis acțiunea reconvențională a Lilianeii Donțu și a constatat nulitatea absolută a contractului de împrumut din 3 august 2004, a acordului din 9 februarie 2007 de modificare a contractului de împrumut din 3 august 2004 și a actului de predare-primire a mijloacelor bănești în baza contractului de împrumut din 3 august 2004. A fost încasată în mod solidar de la Victor Volcinschi și Vitali Calestru în beneficiul Lilianeii Donțu suma de 18 000 de lei cu titlu de taxă de stat.

Judecând apelul declarat de către Vitali Calestru a admis apelul, a casat hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani și a emis o nouă hotărâre prin care a admis integral acțiunea depusă de Vitali Calestru împotriva lui Victor Volcinschi și Liliane Donțu cu privire la încasarea sumei și a încasat de la Victor Volcinschi și Liliana Donțu în mod solidar în beneficiul lui Vitali Calestru suma datoriei în baza contractului de împrumut din 3 august 2004 în mărime de 600 000 de lei și cheltuielile de judecată suportate la examinarea cauzei în instanța de fond în mărime de 18 000 de lei și în instanța de apel în mărime de 13500 de lei.

A fost respinsă acțiunea reconvențională ca fiind neîntemeiată.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel a concluzionat că contractul de împrumut din 3 august 2004 a fost încheiat legal, cu scopul de a produce efecte juridice, luând la bază explicațiile lui Victor Volcinschi care a recunoscut acțiunea, precum și probele existente la dosar.

Iar cu referire la acțiunea reconvențională, a considerat instanța de apel că, în lipsa probelor ce ar confirma cele invocate, este neîntemeiată cerința de nulitate a contractului de împrumut din 3 august 2004 și actele aferente acestuia.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat legea și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii inițiale înaintate de către Vitali Calestru și temeinicii acțiunii reconvenționale înaintate de către Liliana Donțu.

Astfel, la caz, Vitali Calestru pretinde în acțiunea inițială că prin contractul de împrumut din 3 august 2004 dintre Vitali Calestru, în calitate de împrumutător și Victor Volcinschi, în calitate de împrumutat, a fost instituit un raport obligațional de împrumut a sumei de 900000 de lei pentru procurarea de către Victor Volcinschi a apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX , cu scadența obligației de rambursare a împrumutului până la 1 septembrie 2011 și deoarece, obligația de restituire a împrumutului a fost executată parțial, fiind restituită de către Victor Volcinschi doar suma de 300000 de lei, Vitali Calestru, considerând că obligația contractuală a fost asumat în interesul familiei, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Volcinschi și Liliana Donțu cu privire la încasarea datoriei în sumă 600000 de lei.

Instanța de recurs relevă că, într-adevăr, în temeiul unui raport juridic obligațional, creditorul conform art. 512 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Cu toate acestea, prin prisma principiului forței obligatorii a contractului instituit la art. 668 Cod civil, în vigoare la acel moment, doar actul juridic valabil generează drepturi și obligații, care sunt obligatorii pentru părțile contractante.

Pornind de la aceste prevederi legale și premise de abordare, instanța de recurs constată temeinicia concluziei primei instanțe precum că Vitali Calestru nu poate pretinde încasarea datoriei în temeiul unui contract de împrumut încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, care este lovit de nulitate absolută.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține prevederile art. 867 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, potrivit cărora prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art. 217 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu.

Iar conform art. 221 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs relevă că actele juridice fictive au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, care are ca scop amăgirea terților.

Astfel, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definiției ale actului juridic consfințit în art. 195 – intenția de a da naștere, modica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

Raportând la caz prevederile enunțate, instanța de recurs conchide că, deși la materialele dosarului a fost anexat contractul de împrumut din 3 august 2004, prin care împrumutătorul Vitali Calestru s-a obligat să transmită împrumutatului Victor Volcinschi cu titlu de împrumut suma în mărime de 900000 de lei, cu destinația pentru achitarea ratelor la procurarea apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, conform contractului de investiție nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 încheiat între împrumutatul Victor Volcinschi și SRL „Iralina” ce are drept obiect transmiterea în proprietatea împrumutatului a apartamentului după construcția acestuia (f. d. 6 vol. I), acesta, nu justifică realitatea unei asemenea convenții, în situația în care în speță se constată că contractul de împrumut enunțat a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

În acest sens, este de menționat că, prevederile pct. 1.1 din contractul de împrumut din 3 august 2004, indică că destinația împrumutului este pentru achitarea ratelor la procurarea apartamentului *nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX*, deși probele la dosar denotă că numărul și adresa apartamentului, în baza contractului de investiție nr. I/K-1.07 din 1 august 2004, nu puteau fi cunoscute la momentul încheierii contractului de împrumut din 3 august 2004.

Or, după cum rezultă din pct. 1.1 al contractului inițial nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 cu privire la investirea capitalului privat în construcția obiectului „Casa de locuit” din or. Chișinău, încheiat între SRL „Iralina” în calitate de executor și Victor Volcinschi în calitate de beneficiar, executorul și-a asumat obligațiunea să construiască din contul investițiilor beneficiarului un apartament cu

4 odăi, cu suprafața totală inclusiv logiile și balcoanele de 178,8 m<sup>2</sup> situată în blocul locativ *str. XXXXX r-ul XXXXX*, fără a fi indicat în concret numărul și adresa apartamentului (f. d. 214 vol. I).

Mai cu seamă că și din informația Direcției generală arhitectură și urbanism a Consiliului municipal Chișinău nr. 1064 din 26 noiembrie 2004, rezultă incontestabil că sediul cu încăperi locative, hotel, care se construiește conform certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 439 din 20 aprilie 2004 și autorizației de construcție nr. 894 din 11 octombrie 2004, lotul de pământ din *str. XXXXX*, număr cadastral XXXXX i-a fost atribuită adresa poștală *or. XXXXX str. XXXXX*, numai la data de 26 noiembrie 2004 (f. d. 97 vol. I).

În acest context, instanța de recurs nu poate reține ca temei de admitere a acțiunii înaintată de către Vitali Calestru, contractul nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 cu privire la investirea capitalului privat în construcția obiectului „Casa de locuit” din or. Chișinău dintre SRL „Iralina” și Victor Volcinschi, în exemplarul anexat la cererea de chemare în judecată de către Vitali Calestru, în care a fost identificat apartamentul nr. X din *str. XXXXX mun. XXXXX* și care a fost menționat în contractul de împrumut din 3 august 2004 (f. d. 6-7 vol. I).

Și asta deoarece, după cum a fost invocat de către Liliana Donțu și confirmat de către Victor Volcinschi în cadrul ședinței instanței de recurs, înlocuirea fizică a contractului nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 cu privire la investirea capitalului privat în construcția obiectului „Casa de locuit” din or. Chișinău, cu un alt contract din acea dată prin care să fie identificat apartamentul nr. X din *str. XXXXX*, locul de parcare și suprafața obținută după construcția faptică, a avut loc doar în *luna februarie 2007* (f. d. 7-8 vol. I).

De altfel, înlocuirea fizică ulterioară a contractului nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 cu privire la investirea capitalului privat în construcția obiectului „Casa de locuit” din or. Chișinău se confirmă și prin faptul că în preambulul contractului, în exemplarul anexat la dosar de către Vitali Calestru, este indicat numărul de înregistrare a SRL „Iralina” din nouă cifre XXXXX, iar pe contract a fost aplicată deja ștampila SRL „Iralina” ce indică deja numărul de înregistrare a SRL „Iralina” din treisprezece cifre XXXXX (f. d. 7 vol. I).

Această împrejurare are relevanță prezentei cauze, or reieșind din scrisoarea ÎS „Camera Înregistrării de Stat” nr. 13 din 20 ianuarie 2016 și certificatul de înregistrare a SRL „Iralina”, executorul SRL „Iralina” în baza contractului nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 cu privire la investirea capitalului privat în construcția obiectului „Casa de locuit” din or. Chișinău, până la data de 25 februarie 2005 a dispus de un cod fiscal din nouă cifre XXXXX, iar din data de 25 februarie 2005 i-a fost atribuit un cod fiscal din treisprezece cifre XXXXX (f. d. 69-70 vol. II).

Ca urmare, înscrisurile date demonstrează cu certitudine faptul că numărul și adresa apartamentului în baza contractului de investiție nr. I/K-1.07 din 1 august 2004, nu puteau fi cunoscute la data de 3 august 2004, ziua încheierii contractului de împrumut, fapt ce denotă incontestabil caracterul fictiv al contractului de împrumut.

De altfel, prezentarea ulterioară, în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe din 11 octombrie 2018, a unui alt contract de împrumut din 3 august 2004 în altă redacție, în care nu este identificat numărul și adresa apartamentului în baza contractului de investiție nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 (f. d. 211 vol. II), în plus demonstrează caracterul fictiv al contractului de împrumut dintre Vitali Calestru și Victor Volcinski încheiat la 3 august 2004, cât și reaua-credință a acestora la întocmirea și prezentarea lui în instanța de judecată.

La caz, divergențe care indică asupra faptului că contractul de împrumut din 3 august 2004 a fost încheiat între Vitali Calestru și Victor Volcinski fără intenția de a da naștere, modica, sau stinge drepturi și obligații civile, se distinge inclusiv și prin faptul că la 14 iulie 2005 prin suplimentul nr. 3 la contractul nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 cu privire la investirea capitalului privat în construcția obiectului „Casa de locuit” din or. Chișinău, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banka” SA s-a obligat să acorde mijloace bănești și să încheie un contract de credit cu beneficiarul Victor Volcinski pentru achitarea sumelor în folosul executorului SRL „Iralina” (f. d. 26 verso-27 vol. II).

În așa mod, materialul probator atestă incontestabil că Victor Volcinski a primit un credit de la BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banka” SA în sumă de 650000 de lei, care la 19 iulie 2005 a fost virat de pe contul personal a lui Victor Volcinski la contul SRL „Iralina”, fapt ce se confirmă prin dispoziția de plată nr. 01 din 19 iulie 2005 și copia scrisorii BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banka” SA, recepționată de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat la 4 ianuarie 2016 (f. d. 67-68 vol. II).

În acest aspect, nu pot fi reținute nici argumentele lui Vitali Calestru din acțiunea inițială precum că faptul achitării costului apartamentului cu banii împrumutați de la el s-ar confirma prin chitanțele de încasare a mijloacelor bănești în numerar din numele lui Victor Volcinski pe contul SRL „Iralina”.

Și asta deoarece, afirmațiile precum că chitanțele de încasare în numerar de la Victor Volcinski în contul SRL „Iralina” din 3 august 2004, 30 noiembrie 2004, 25 ianuarie 2005, 28 ianuarie 2005, 10 martie 2005, 21 martie 2005, 17 mai 2005, 30 mai 2005, 6 iunie 2005, 8 iunie 2005, 15 iunie 2005, 23 iunie 2005 și 27 iunie 2005, ar fi anume sumele primite în baza contractului de împrumut încheiat cu Vitali Calestru, nu pot fi considerate ca pertinente în situația în care extrasele de pe conturile companiei SRL „Iașas-Amrita”, a cărui fondator este Victor Volcinski, la fel confirmă că în perioada 26 iulie 2004-28 iunie 2005, au fost extrase sume de bani, care coincid cu sumele achitate conform ratelor contractului de investiții nr. I/K-1.07 din 1 august 2004 (f. d. 114-192 vol. II).

Ca urmare, circumstanțele statuate în cauză, conturează cert faptul că prin semnarea contractului de împrumut din 3 august 2004, nu a fost demonstrată și intenția reală a lui Vitali Calestru de acordare a împrumutului în sumă de 900000 de lei lui Victor Volcinski, pentru achitarea ratelor la procurarea apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, conform contractului de investiție nr. I/K-1.07 din 1 august 2004.

De altfel, instanța de apel într-un mod neînțeles a reținut la adoptarea soluției sale și ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani din 29 iunie 2018, menținută prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 3 septembrie 2018 și încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 decembrie 2018, prin care s-a clasat procesul-penal pornit pe semnele componenței de infrațiune prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, pe faptul falsificării probelor în procesul civil de către un participant la proces, în baza plângerii Liliane Donțu pe faptul că Vitali Calestru în comun cu Victor Volcinschi au prezentat în procesul civil obiect al prezentului litigiu, contractul de împrumut din 3 august 2004 ca fiind fals.

Or, ordonanța procurorului adoptată în cadrul urmăririi penale, nu poate fi pusă la baza unui proces civil intentat cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut prin prisma normelor Codului civil.

În conexiunea celor mai sus relatate este indubitabil că contractul de împrumut din 3 august 2004, și actele subsecvente semnate întru executarea acestui contract de împrumut și anume acordul de modificare din 9 februarie 2007 a contractului de împrumut, precum și actul de predare-primire a mijloacelor bănești în baza contractului de împrumut din 3 august 2004, au fost încheiate între părți fără intenția de a da naștere, modifica sau stinge drepturi și obligații civile – elementele definitorii ale actului juridic în sensul art. 195 Cod civil, ci doar pentru crearea aparenței existenței actului juridic în realitate, existând o neconcordanță între voința reală și cea declarată a părților contractuale.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs, în temeiul art. 217 alin. (1) Cod civil coroborat cu art. 221 Cod civil, ajunge la concluzia că cele invocate mai sus constituie motive suficiente de a constata nulitatea contractului de împrumut semnat de Vitali Calestru și Victor Volcinschi din 3 august 2004, precum și actele subsecvente întocmite ulterior întru executarea acestui contract de împrumut.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că instanța de apel neîntemeiat, cu referire la cererea lui Victor Volcinschi, prin care acesta recunoaște acțiunea inițială a lui Vitali Calestru, a concluzionat că contractul de împrumut ar fi fost încheiat legal, cu scopul de a produce efecte juridice, or actele prezentate de părți în cadrul examinării cauzei în fond atestă cu certitudine că la încheierea contractului de împrumut din 3 august 2004 manifestarea de voință a părților contractante Vitali Calestru și Victor Volcinschi a avut drept scop inducerea în eroare a terțului și crearea aparenței existenței actului juridic în realitate.

La fel, Colegiul va nota că prima instanță în mod corect a concluzionat că cererea lui Vitali Calestru cu privire la încasarea datoriei în mod solidar de la Victor Volcinschi și Liliana Donțu nu poate fi acceptată doar din considerentul că Victor Volcinschi a recunoscut datoria față de Vitali Calestru în baza contractului de împrumut din 3 august 2004 și achitarea a ½ parte din suma rămasă neachitată, în situația în care cererea de recunoaștere este fundamentată pe baza unor acte juridice nule.

Pentru aceste rațiuni, instanța de recurs reține ca întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii reconvenționale a Liliane Donțu împotriva

lui Victor Volcinski și Vitali Calestru cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut, a acordului de modificare a contractului de împrumut și a actului de predare-primire a mijloacelor bănești și respingerea acțiunii lui Vitali Calestru împotriva lui Victor Volcinski și Liliane Donțu cu privire la încasarea sumei, prin urmare netemeinicia deciziei instanței de apel.

În conformitate cu dispozițiile art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Astfel, prima instanță just a încasat din contul lui Victor Volcinski și Vitali Calestru în beneficiul Liliane Donțu suma de 18000 de lei, cu titlu de taxă de stat, achitată de către Liliana Donțu la depunerea acțiunii reconvenționale, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. QEP7-G100 din 21 februarie 2018 (f. d. 1 vol. II).

Instanța de recurs relevă și faptul că odată cu depunerea cererii de recurs, Liliana Donțu a solicitat încasarea în mod solidar din contul lui Vitali Calestru și Victor Volcinski a cheltuielilor de judecată în sumă de 9000 de lei, ce constituie taxa de stat achitată la depunerea cererii de recurs.

Ca urmare, prin prisma dispozițiilor art. 94 alin. (1) CPC, instanța de recurs, ajunge la concluzia de a încasa în mod solidar din contul lui Vitali Calestru și Victor Volcinski în beneficiul Liliane Donțu suma de 9000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de recurs, confirmate prin ordinul de încasare nr. AVLC-V100 din 8 august 2019 (f. d. 126 vol. III).

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Liliana Donțu, reprezentată de avocatul Gheorghe Scifos.

Se casează integral decizia din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vitali Calestru împotriva lui Victor Volcinski și Liliane Donțu cu privire la încasarea sumei și la cererea reconvențională a Liliane Donțu împotriva lui Victor Volcinski și Vitali Calestru cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut, a acordului de modificare a contractului de împrumut și a actului de predare-primire a mijloacelor bănești și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar din contul lui Vitali Calestru și Victor Volcinski în beneficiul Liliane Donțu cheltuielile de judecată în sumă de 9000 (nouă mii) de lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,  
judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Victor Burduh

Nicolae Craiu